

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Η Deutsche Bank αποδομεί τον "μύθο" του Sell in May και δηλώνει bullish

Το ερώτημα που απασχολεί κάθε χρόνο τέτοια εποχή την επενδυτική κοινότητα είναι κατά πόσο θα επαληθευτεί το χρηματιστηριακό ρητό "Sell in May and go away" (Πουλήστε τον Μάιο και φύγετε μακριά). Η φράση αναφέρεται σε μια στρατηγική για τις μετοχές με βάση τη θεωρία ότι η αγορά υποαποδίδει την εξάμηνη περίοδο μεταξύ Μαΐου και Οκτωβρίου, οπότε προτείνει την έξοδο από τις μετοχές τον πέμπτο μήνα του έτους και την επιστροφή στην αγορά και πάλι τον Νοέμβριο.

Το μήνυμα που στέλνει η Deutsche Bank ωστόσο, είναι το εξής: "Μπορείτε να πουλήσετε τον Μάιο, αλλά μπορείτε επίσης να πάρετε κορόνα-γράμματα με ένα νόμισμα και οι πιθανότητες επιτυχίας σας θα είναι παρόμοιες. Προτιμούμε να ακολουθήσουμε μια πιο θεμελιώδη προσέγγιση και δεν θα συνιστούσαμε επενδύσεις με βάση ιστορικά πρότυπα".

Πιο αναλυτικά, όπως επισημαίνει η γερμανική τράπεζα, σύμφωνα με αυτό το ρητό, οι επενδυτές θα πρέπει να πουλήσουν τις θέσεις τους τον Μάιο και να φύγουν από την αγορά, αλλά να επιστρέψουν τον Σεπτέμβριο, μία στρατηγική η οποία "υποτίθεται" ότι θα νικήσει την αγορά. Αν κάποιος ακολουθούσε αυτή τη στρατηγική από το 1987, θεωρητικά θα είχε υπεραποδόσει σημαντικά μιας πιο κλασικής στρατηγικής της αγοράς (buy) και διακράτησης (hold). "Αλλά δεν πιστεύουμε πολύ στα ωροσκόπια και σίγουρα δεν θα επενδύαμε τα χρήματά μας με βάση αυτά", όπως σημειώνει χαρακτηριστικά η Deutsche Bank.

Συνεπώς, σε αυτή τη νέα της έκθεση, εξετάζει την απόδοση αυτής της στρατηγικής και καταλήγει σε κάποια εντυπωσιακά συμπεράσματα-έκπληξη.

Η D.B. σημειώνει πως δοκίμασε διάφορες εκδοχές για να δώσει σε αυτήν την προσέγγιση το... "ευεργέτημα της αμφιβολίας":

Δοκίμασε, υποθετικά, το να πουλήσει στα τέλη Απριλίου και στα τέλη Μαΐου. Δοκίμασε επίσης το να επανεπενδύσει στα τέλη Αυγούστου και στα τέλη Σεπτεμβρίου. Η πώληση στα τέλη Μαΐου και η αγορά στα τέλη Σεπτεμβρίου απέδωσε τα καλύτερα αποτελέσματα.

Αρχικά, η γερμανική τράπεζα υποθέτει μια επένδυση στον πανευρωπαϊκό δείκτη συνολικής απόδοσης STOXX Europe 600 από τα τέλη Σεπτεμβρίου έως τα τέλη Μαΐου και στη συνέχεια ακολουθεί στρατηγική διακράτησης μετρητών από τα τέλη Μαΐου έως τα τέλη Σεπτεμβρίου. Στη συνέχεια, επενδύει σε κρατικά ομόλογα αντί να διατηρεί μετρητά.

Δοκίμασε παραλλαγές αυτής της στρατηγικής για διάφορους δείκτες, συμπεριλαμβανομένων των S&P 500, STOXX 600, DAX και EURO STOXX 50.

Η βασική της άποψη για το Sell in May παραμένει η ίδια: Οι πιθανότητες αυτής της στρατηγικής να ξεπεράσει σε αποδόσεις τη στρατηγική buy and hold είναι οι ίδιες με το να ρίξει ένα νόμισμα και να ποντήσει σε κορόνα ή γράμματα.

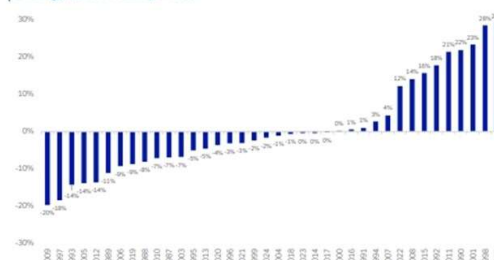
Σε αυτό το πλαίσιο η Deutsche Bank εξετάζει και... αποδομεί τους μύθους γύρω από το Sell in May

Μύθος 1: Η πώληση του STOXX Europe 600 τον Μάιο και η επανεπένδυση τον Σεπτέμβριο υπερτερεί σε απόδοση μιας στρατηγικής Αγοράς και Διακράτησης.

Σωστό: Με την πρώτη ματιά, ναι. Από το 1987 μέχρι σήμερα, η στρατηγική που είχε ετήσια απόδοση 9,0% έναντι μόνο 7,4% για τη στρατηγική Αγοράς και Διακράτησης. Η θεωρητική διαφορά απόδοσης θα έφτανε το 1.182%. Αλλά μην ξεγελιέστε από τη θεωρητική απόδοση, τονίζει η D.B.

Στα 24 από τα 38 χρόνια, η στρατηγική θα είχε υποαποδόσει έναντι μιας απλής στρατηγικής Αγοράς και Διακράτησης. Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι η στρατηγική Sell in May είναι ουσιαστικά τόσο πολλά υποσχόμενη όσο το να παίξεις κορόνα ή ουρά. Η μέση σχετική απόδοση είναι ελαφρώς αρνητική. Πώς είναι αυτό δυνατό (βλ. επόμενο μύθο);

Figure 1: Annual performance of the Sell in May strategy vs a Buy and Hold strategy (STOXX Europe 600)

Source: Bloomberg Finance LP, Deutsche Bank Research

Μύθος 2: Η πώληση τον Μάιο και η επιστροφή τον Σεπτέμβριο είναι μια μακροπρόθεσμη στρατηγική.

Λάθος: Για να ισχύει αυτό, θα πρέπει να πιστεύει κανείς ότι τα εξαιρετικά πρότυπα απόδοσης των ευρωπαϊκών αγορών μετοχών τον 1998, το 2001 και το 2002 θα επαναληφθούν. Εάν παραλειφθούν αυτά τα έτη, η στρατηγική θα είχε υποαποδόσει σε σχέση με μια απλή στρατηγική Αγοράς και Διακράτησης. Τα τελευταία 10 χρόνια, η στρατηγική θα είχε υποαποδόσει ακόμη και σε 7 από τα 10 χρόνια. Το 2024, η εφαρμογή της στρατηγικής Sell in May θα είχε οδηγήσει σε απώλεια -1,6%. Η εχθρότητα στις αγορές μετοχών είναι υπερακτινισμένη, τονίζει η Deutsche Bank.

Figure 2: The strategy had 3 very good years but underperformed for most of the rest

Source: Bloomberg Finance LP, Deutsche Bank Research
Note: 12/31/1986=100

Συνέχεια...

Μύθος 3: Η πώληση μετοχών τον Μάιο και η επένδυση σε ευρωπαϊκά κρατικά ενισχύει την πιθανότητα υπεραπόδοσης.

Σωστό: Εκ των υστέρων, αυτή η στρατηγική φαίνεται ακόμη πιο πολλά υποσχόμενη. Από το 1998 έως το 2024, η στρατηγική "Sell in May" με επένδυση σε ομόλογα θα είχε ετήσια απόδοση 11,0% - υπεραποδίδοντας τόσο μιας τυπικής στρατηγικής "Αγοράς και Διακράτησης" (6,4% ετησίως) όσο και τη στρατηγική "Sell in May" με διακράτηση μετρητών (9,2% ετησίως). Αλλά και πάλι, το ποσοστό επιτυχίας της στρατηγικής είναι αρκετά απογοητευτικό. Η στρατηγική με ομόλογα θα είχε υπεραποδώσει τη στρατηγική "Αγορά και Διακράτηση" σε μόλις 13 από τα 27 χρόνια.

Έτσι, και πάλι, το κορόνα ή γράμματα θα είχε παρόμοια αποτελέσματα. Δεδομένου ότι οι μεγάλες πτώσεις της αγοράς μετοχών μεταξύ Μαΐου και Σεπτεμβρίου είχαν συμβεί το 1998, το 2001 και το 2002, η απόλεια αυτών των τριών ετών θα είχε μειώσει σημαντικά την υπεραπόδοση της στρατηγικής.

Figure 4: Bonds enhance outperformance of the Sell in May strategy

Source: Bloomberg Finance LP, Deutsche Bank Research
Note: 12/31/1997=100

Μύθος 4: Η πώληση τον Μάιο είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο.

Λάθος: Το Sell in May θα είχε υποαποδώσει σε σχέση με μια απλή στρατηγική Αγοράς και Διακράτησης σε αμερικανικές μετοχές. Από το 1973, η στρατηγική Sell in May με θέσεις σε μετρητά θα είχε ως αποτέλεσμα ετήσια απόδοση 9,2%, ενώ μια στρατηγική Αγοράς και Διακράτησης θα είχε απόδοση 10,0% ετησίως. Εάν κάποιος είχε επενδύσει σε αμερικανικά ομόλογα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, η απόδοση της στρατηγικής θα είχε βελτιωθεί στο 11,9% ετησίως, υπεραποδίδοντας της στρατηγικής Αγοράς και Διακράτησης.

Παρ' όλα αυτά, όπως και με τον STOXX 600, η στρατηγική εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το σωστό timing. Αν εξαιρεθούν τα καλύτερα έτη (1998, 2001 και 2002) θα είχε ως αποτέλεσμα πολύ χαμηλότερη ετήσια απόδοση μόνο 10,3%.

Ο δείκτης επιτυχίας στις ΗΠΑ ήταν ακόμη χειρότερος από ό,τι στην Ευρώπη: η στρατηγική έχει λειτουργήσει μόνο σε 22 από τα τελευταία 52 χρόνια. Το 2024, οι αμερικανικές μετοχές απέδωσαν 10% μεταξύ Μαΐου και Σεπτεμβρίου, ενώ τα αμερικανικά ομόλογα απέδωσαν μόνο 6% κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Ως εκ τούτου, η στρατηγική "Sell in May" θα είχε υποαποδώσει κατά 4% σε σύγκριση με τη στρατηγική "Αγορά και Διακράτηση" πέρυσι.

Figure 5: The Sell in May strategy would have worked less well for the S&P 500

Source: Bloomberg Finance LP, Deutsche Bank Research
Note: 12/31/1972=100

Η Deutsche Bank ανάλυσε επίσης τη στρατηγική Sell in May για τον EURO STOXX 50, καθώς και για τον DAX. Τα αποτελέσματα είναι εξίσου κακά για όλους τους δείκτες. Ενώ η στρατηγική έχει καλύτερες επιδόσεις σε πολύ μακροπρόθεσμο ορίζοντα, ο δείκτης επιτυχίας είναι απογοητευτικός και παραμένει κάτω από το 50% για όλους τους δείκτες και τους συνδυασμούς (με/χωρίς ομόλογα).

"Το μήνυμά μας εξακολουθεί να είναι το εξής: μπορείτε να πουλήσετε τον Μάιο, αλλά μπορείτε κάλλιστα να παίξετε κορόνα-γράμματα και οι πιθανότητες επιτυχίας θα είναι παρόμοιες. Προτιμούμε να ακολουθήσουμε μια πιο θεμελιώδη προσέγγιση και δεν θα συστήναμε επενδύσεις με βάση τα ιστορικά πρότυπα. Τουλάχιστον τα τελευταία 3 χρόνια, η τήρηση της στρατηγικής αυτής θα ήταν καλύτερη επιλογή", τονίζει η γερμανική τράπεζα.

Μάλιστα, κόντρα σε αρκετούς επενδυτικούς οίκους οι οποίοι το τελευταίο διάστημα προειδοποιούν για δύσκολο δρόμο μπροστά για τις ευρωπαϊκές μετοχές τους επομένους μήνες, η Deutsche Bank γίνεται bullish.

"Αφότου κλείσαμε τη θετική μας στάση στις ευρωπαϊκές μετοχές στα τέλη Μαρτίου και ενόψει της "Ημέρας Απελευθέρωσης", τώρα γυρνάμε και πάλι bullish σε αυτές", τονίζει. Η Deutsche Bank είχε προβλέψει ότι ο φόβος θα έφτανε τα υψηλά του στις 7 Απριλίου και η αποκλιμάκωση θα ξεκινούσε στη συνέχεια. Και τα δύο επιβεβαιώθηκαν και η κατάσταση συνέχισε να βελτιώνεται έκτοτε, όπως σημειώνει. Η ρητορική γύρω από τους δασμούς υποχώρησε, οι δείκτες κλίματος επέπληξαν θετικά, οι ελπίδες για εκκενρία στην Ουκρανία έχουν επανεμφανιστεί, οι αναθεωρήσεις των κερδών μειώθηκαν απότομα και τώρα αφήνουν περιθώριο για θετικές εκπλήξεις και δεν υπάρχει πλέον "πρόθεση απόλωσης" του προέδρου της Fed. Επιπλέον, η ευρωπαϊκή και ιδιαίτερα η γερμανική πολιτική συνεχίζει να είναι πιο φιλική προς την αγορά, όπως προσθέτει.

Τι διακινδυνεύουν οι ΗΠΑ από ένα υποτιμημένο δολάριο

Η κυβέρνηση Τραμπ έχει ήδη αποδυναμώσει τη θέση του δολαρίου ως βασικού θεμέλιου της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής – και αυτή η απόλεια ίσως της κοστίζει ακριβά. Εξαιτίας του να μου φαίνεται σχεδόν εξωφρενικό που η συζήτηση αυτή διεξάγεται σοβαρά. Για χρόνια, η ιδέα να απομειωθεί η παγκόσμια κυριαρχία του δολαρίου αντιμετωπιζόταν ως περιθωριακή θεωρία, προορισμένη για οικονομικούς ετερόδοξους. Πολλοί ισχυροί επενδυτές εξακολουθούν να πιστεύουν ότι το δολάριο θα παραμείνει το κυρίαρχο παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα, ελλείψει αξιοπίστων εναλλακτικών. Άλλοι προειδοποιούν ότι οι επικριτές του δολαρίου συγχέουν την πρόσφατη αδυναμία του με την ανθεκτικότητα που το χαρακτηρίζει ως «ασφαλές καταφύγιο» και καταλύτη του παγκόσμιου εμπορίου.

Ωστόσο, και οι δύο απόψεις υποτιμούν το μέγεθος των γεωπολιτικών και στρατηγικών ανατροπών από την επανεκλογή Τραμπ. Είναι, επομένως, εύλογο να εξετάσουμε τι διακυβεύεται για τις ΗΠΑ. Το πιθανότερο σενάριο σήμερα είναι ότι, στο πεδίο των αγορών και της παγκόσμιας ισχύος, η αμερικανική θέση θα γίνει πιο βραχυπρόθεσμη, λιγότερο ανθεκτική σε κρίσεις και περισσότερο εξαρτημένη από την καλή θέληση τρίτων.

Ο Άνταμ Πόξεν, πρόεδρος του Ινστιτούτου Peterson για τη Διεθνή Οικονομία, είναι από τους οικονομολόγους που έχουν αναθεωρήσει τη στάση τους. Το 2008, είχε γράψει ότι «το ευρώ δεν θα μπορούσε να ανταγωνιστεί το δολάριο», επειδή το τελευταίο απολάμβανε ανυπέρβλητα γεωπολιτικά πλεονεκτήματα. Εκείνη την περίοδο, ο Ντόναλντ Τραμπ εγκαινίαζε τον πύργο του στο Σικάγο, και κανείς δεν φανταζόταν ότι θα επέστρεφε το 2025 στον Λευκό Οίκο.

Πλέον, ο Πόξεν υποστηρίζει ότι η απότομη στροφή της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής δημιουργεί έναν άμεσο και σοβαρό κίνδυνο για την παγκόσμια θέση του δολαρίου. Η πτώση του δολαρίου μετά την ανακοίνωση των αμοιβαίων δασμών από τον Τραμπ στις 2 Απριλίου αντανάκλασε εύλογα τις ανησυχίες για εξασθενημένη ανάπτυξη. Όμως, η ταυτόχρονη υποχώρηση των μακροπρόθεσμων κρατικών ομολόγων των ΗΠΑ είναι κάτι βαθύτερο: όχι απόδειξη ότι το καθεστώς του δολαρίου έχει τελειώσει, αλλά σαφής ένδειξη ότι έχει υποστεί πλήγμα.

Και αυτό επειδή δεν επηρεάζονται εξίσου όλα τα αμερικανικά ομόλογα. Μετά τους νέους δασμούς, οι αποδόσεις των βραχυπρόθεσμων τίτλων (δύο ετών περίπου) μειώθηκαν, όπως αναμενόταν εν μέσω προσδοκιών για μείωση επιτοκίων. Αντίθετα, οι αποδόσεις των μακροπρόθεσμων τίτλων αυξήθηκαν, κάτι που ερμηνεύεται – σύμφωνα με ανάλυση των Viral Acharya και Toomas Laarits (NYU Stern) – ως ένδειξη μείωσης της αξίας των αμερικανικών τίτλων ως «ασφαλών» περιουσιακών στοιχείων.

Σε φυσιολογικές συνθήκες, η πορεία των ομολόγων και των νομισμάτων καθορίζεται από την ανάπτυξη, τον πληθωρισμό και τα επιτόκια. Όμως τώρα, οι λιγότερο ορατές μεταβλητές – δηλαδή η εξωτερική πολιτική και οι γεωπολιτικές ισορροπίες – γίνονται κρίσιμο υπόβαθρο. Αυτό καθιστά όλο και πιο δύσκολο το να συνεχίσουν το δολάριο και τα αμερικανικά ομόλογα να λειτουργούν ως σταθερές άγκυρες για τις παγκόσμιες αγορές.

Εάν δεν αποκατασταθεί η ισορροπία ανάμεσα σε βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα ομόλογα, οι ΗΠΑ ενδέχεται να βασίζονται ολοένα και περισσότερο στην έκδοση φθηνών τίτλων βραχυπρόθεσμης λήξης. Το Υπουργείο Οικονομικών είχε μέχρι σήμερα το πλεονέκτημα να «ανακυκλώνει» το χρέος εκδίδοντας νέα ομόλογα – χωρίς πίεση. Αν όμως επικρατήσει η βραχυχρόνια χρηματοδότηση, θα πρέπει να απευθύνεται στις αγορές πιο συχνά, εξαρτώμενη από τη συνεχή εμπιστοσύνη των επενδυτών.

Η αμερικανική οικονομία απολάμβανε μέχρι τώρα το ανεκτίμητο προνόμιο να «φυλάξεν» το παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα και την ασφαλέστερη αγορά ομολόγων. Έτσι, μπορούσε να δανειζεται με ευνοϊκούς όρους για να υπερβεί ακόμα και εσωτερικές κρίσεις – κάτι ανέφικτο για τις περισσότερες άλλες χώρες. Οι ΗΠΑ είχαν πρόσβαση σε χαμηλού κόστους κεφάλαια όταν άλλες χώρες υφίσταντο αύξηση κόστους δανεισμού σε ανάλογες περιστάσεις.

Η νέα αμερικανική ηγεσία ίσως θεωρεί ότι αυτή η κατάσταση είναι εγγυημένη. Όμως κάτι τέτοιο δεν είναι δεδομένο – και η Ευρώπη θα ήταν πρόθυμη να αναλάβει μέρος του ρόλου.

Τα ασφαλή περιουσιακά στοιχεία είναι «ασφαλή» επειδή το πιστεύουν όλοι. Αν αυτή η πεποίθηση κλονιστεί, οι ΗΠΑ ενδέχεται να αντιμετωπίσουν το μακροπρόθεσμο κόστος αυτής της απιστίας.

Πηγή: Financial Times

WSJ: Το Πεκίνο εξετάζει παραχωρήσεις προς τις ΗΠΑ για την επανέναρξη διαπραγματεύσεων

Η κινεζική κυβέρνηση εξετάζει κινήσεις που θα μπορούσαν να απαντήσουν στις ανησυχίες της κυβέρνησης Τραμπ σχετικά με τον ρόλο της Κίνας στην παράνομη διακίνηση της φαιντανύλης, σύμφωνα με πηγές που έχουν γνώση των εξελίξεων. Οι κινήσεις αυτές αποσκοπούν στη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την επανέναρξη εμπορικών συνομιλιών ανάμεσα στις δύο χώρες.

Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές, ο Γουάνγκ Σιαοχόνγκ –υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας και στενός συνεργάτης του Κινέζου προέδρου Σι Τζινπίνγκ– έχει ξεκινήσει διαβουλεύσεις με αντικείμενο το τι ακριβώς απαιτεί η πλευρά Τραμπ από το Πεκίνο αναφορικά με τη ρύθμιση των πρόδρομων χημικών που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή φαιντανύλης.

Εξετάζεται ακόμη και το ενδεχόμενο ο Γουάνγκ να ταξιδέψει στις ΗΠΑ, ώστε να έχει απευθείας επαφές με υψηλόβαθμα στελέχη της κυβέρνησης Τραμπ. Οι διαβουλεύσεις βρίσκονται ακόμη σε πρώιμο στάδιο και χαρακτηρίζονται από αβεβαιότητα, τονίζουν οι πηγές. Παράλληλα, το Πεκίνο θα επιθυμούσε να δει από την Ουάσινγκτον μια πιο ήπια ρητορική στον συνεχιζόμενο εμπορικό πόλεμο.

Οι εξελίξεις αυτές σημειώνονται σε μια περίοδο κατά την οποία ο εμπορικός ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας έχει κλιμακωθεί, με τις δύο χώρες να έχουν επιβάλει αμοιβαίους δασμούς, επιτείνοντας τις πιέσεις στην κινεζική οικονομία. Η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου ήδη αντιμετωπίζει σοβαρές προκλήσεις, όπως μια παραπεταμένη κρίση στον κλάδο των ακινήτων, τάσεις αποπληθωρισμού και υποτονική εμπιστοσύνη μεταξύ καταναλωτών και επιχειρήσεων.

Συνέχεια...

Παρότι το Πεκίνο εξακολουθεί να προετοιμάζεται για μια παρατεταμένη αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ –με έμφαση στην ενίσχυση του κρατικού ελέγχου στην οικονομία και στην κοινωνία– η αυξανόμενη οικονομική πίεση δημιουργεί παράλληλα κίνητρα για τη διερεύνηση τρόπων αποκλιμάκωσης μέσω συνεργασίας με την Ουάσινγκτον, έστω και προσωρινά.

Σε μια ένδειξη αλλαγής στάσης, το κινεζικό υπουργείο Εμπορίου δήλωσε την Παρασκευή ότι εξετάζει σοβαρά την έναρξη συνομιλιών με τις ΗΠΑ με στόχο την παύση του εμπορικού πολέμου. Το υπουργείο υπογράμμισε την επιθυμία του Πεκίνου για διάλογο, καλώντας την κυβέρνηση Τραμπ να επιδείξει «ελικρίνεια». Πρόκειται για σαφή διαφοροποίηση από την προηγούμενη θέση του, όταν αξίωνε ως προϋπόθεση την άμεση μείωση των αμερικανικών δασμών εις βάρος της Κίνας.

Πώς το ασθενές δολάριο ενισχύει τις ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες

Οι εξελίξεις στην ισοτιμία ευρώ-δολαρίου ενδέχεται να επηρεάσουν ριζικά το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Σύμφωνα με τη Deutsche Bank, οι ενέργειες του Ντόναλντ Τραμπ θέτουν σε κίνδυνο το καθεστώς του δολαρίου ως παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος.

«Οι αφηνίδιοι και επθετικοί δασμοί του προέδρου Τραμπ δεν προκαλούν μόνο ανησυχίες για τη σταθερότητα του παγκόσμιου εμπορίου, αλλά επηρεάζουν επίσης τις χρηματοπιστωτικές αγορές – από τις μετοχές και τα κρατικά ομόλογα των ΗΠΑ μέχρι τα νομίσματα, με το δολάριο να υποχωρεί σε αξία, παρά την πρόσφατη ελαφρά ανάκαμψή του», σημειώνουν αναλυτές στη Ναυτεμπορική. Σύμφωνα με τους ίδιους, η υποχώρηση αυτή αντανακλά μια διαρκή απώλεια εμπιστοσύνης στους θεσμούς των ΗΠΑ και, κατ' επέκταση, στο ίδιο το νόμισμα.

Ωστόσο, η αποδυνάμωση του δολαρίου προσφέρει πλεονεκτήματα σε ορισμένους κλάδους –μεταξύ αυτών και στις ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες– καθώς ενισχύει την κερδοφορία τους. Η ανατίμηση του ευρώ σε σχέση με το δολάριο μειώνει το κόστος καυσίμων, τις δαπάνες για εισαγωγές υλικών συντήρησης, καθώς και τα έξοδα από συμβάσεις μίσθωσης αεροσκαφών, τονίζουν οι ειδικοί. Εταιρείες με μεγάλο μέρος του στόλου τους σε leasing βλέπουν τις εξοικονομήσεις τους να ενισχύονται σημαντικά.

Ένα νέο σκηνικό για την ευρωπαϊκή αεροπορία

Η ισχυροποίηση του ευρώ έρχεται σε μια κρίσιμη καμπή για τον ευρωπαϊκό αεροπορικό κλάδο. «Σε μια περίοδο έντονου ανταγωνισμού και αυξημένης οικονομικής αβεβαιότητας, η ευνοϊκή ισοτιμία προσφέρει ανάσα στις ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να κινηθούν πιο αποφασιστικά, έστω και βραχυπρόθεσμα», εξηγούν οι ίδιες πηγές.

Το ευρώ έχει φτάσει στα υψηλότερα επίπεδα του εδώ και χρόνια έναντι του δολαρίου, ξεπερνώντας το όριο των 1,13 δολαρίων. Η μεταβολή αυτή έχει ως αποτέλεσμα να μειωθεί το κόστος των καυσίμων, το οποίο αποτελεί 20%-30% των συνολικών λειτουργικών εξόδων μιας αεροπορικής εταιρείας.

Παράλληλα, έχουν μειωθεί και οι δαπάνες για συμβάσεις leasing και συντήρησης, που συνήθως είναι εκφρασμένες σε δολάρια. Οι εταιρείες έχουν πλέον αντισταθμίσει πλήρως τις επιπτώσεις από την τιμή του πετρελαίου, το οποίο διαμορφώνεται πλέον κοντά στα 60 δολάρια το βαρέλι.

Για παράδειγμα, η Air France-KLM αναμένεται να εξοικονομήσει έως και 418 εκατ. ευρώ λόγω της ευνοϊκής ισοτιμίας. Παρόμοιες ωφέλειες καταγράφονται και για άλλους μεγάλους παίκτες της ευρωπαϊκής αγοράς, όπως η Lufthansa.

Σημαντική μείωση του κόστους μίσθωσης

Η ανατίμηση του ευρώ έχει ιδιαίτερη σημασία για τις εταιρείες που βασίζονται σε μισθώσεις αεροσκαφών, καθώς οι περισσότερες συμβάσεις γίνονται σε δολάρια. Εταιρείες όπως η British Airways, η Lufthansa και η Air France-KLM, οι οποίες διαχειρίζονται μεγάλο μέρος του στόλου τους μέσω leasing, επωφελούνται από τη μείωση του κόστους μίσθωσης, συντήρησης και προμηθειών, λόγω της ισχυρότερης θέσης του ευρώ.

Ενδεικτικά, η Lufthansa, με 91 μισθωμένα αεροσκάφη, βελτιώνει την κερδοφορία της, καθώς οι συμβάσεις leasing της γίνονται πιο συμφέρουσες. Στην περίπτωση της Air France-KLM, το όφελος είναι ακόμη πιο σημαντικό, καθώς έχει υποχρεώσεις ύψους 4,572 δισ. ευρώ από συμβάσεις μίσθωσης, οι οποίες καθίστανται ευνοϊκότερες με την ενίσχυση του ευρώ.

Αυσμενείς συνθήκες για τις αμερικανικές εταιρείες

Αντίθετα, οι αμερικανικές αεροπορικές εταιρείες, που ανταγωνίζονται τις ευρωπαϊκές στις διατλαντικές πτήσεις, δεν αποκομίζουν οφέλη από αυτήν τη νομισματική συγκυρία. Δεν παρατηρούν καμία μείωση στο λειτουργικό τους κόστος, γεγονός που τις τοποθετεί σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τις ευρωπαϊκές.

Αυτή η διαφοροποίηση μπορεί τελικά να ενισχύσει την ελκυστικότητα των ευρωπαϊκών αερομεταφορέων για επιβάτες που ταξιδεύουν από τις ΗΠΑ προς την Ευρώπη, αυξάνοντας ακόμη περισσότερο την ανταγωνιστική τους θέση στην παγκόσμια αγορά.

Οι αποδόσεις των μετοχών του ΓΔ τον Απρίλιο & ytd

Μετοχή	Κλείσιμο 30/04/25	Απόδοση Απριλίου 2025	Απόδοση 2025
ACAG	5,880	-1,67%	-1,01%
BIO	5,450	-7,47%	0,18%
CENER	8,740	-6,02%	-7,42%
TITC	40,750	-4,12%	1,37%
EEE	45,180	7,47%	35,59%
OTE	16,720	11,47%	12,37%
ΑΡΑΙΓ	11,800	-1,58%	16,60%
ΠΡΕΜΙΑ	1,200	-5,66%	-5,66%
ΠΕΡΦ	5,460	0,74%	-1,80%
ΠΑΠ	2,500	-2,72%	5,49%
ΑΔΜΗΕ	2,880	-1,03%	11,84%
ΠΛΑΘ	3,785	-6,08%	-3,44%
ΜΠΡΙΚ	2,560	1,59%	19,63%
ΙΝΛΙΦ	4,790	-1,84%	1,70%
ΛΑΒΙ	0,795	-0,75%	0,00%
ΜΠΛΕΚΕΔΡΟΣ	3,890	0,52%	2,37%
DIMAND	8,440	0,00%	1,56%
ΣΑΡ	13,500	5,14%	24,08%
ΟΡΤΙΜΑ	16,000	4,17%	23,65%
ΟΡΙΛΙΝΑ	0,774	-1,02%	-6,63%
ΔΑΑ	9,140	0,53%	14,25%
ΑΒΑΞ	1,996	-2,63%	30,97%
ΕΛΛΑΚΤΩΡ	1,296	-13,37%	-41,88%
ΟΛΥΜΠ	2,240	-6,67%	-6,28%
ΦΡΑΚ	3,985	-1,85%	7,41%
ΛΑΜΨΑ	37,000	-0,54%	0,00%
ΓΕΚΤΕΡΝΑ	18,280	-4,79%	-1,08%
ΕΚΤΕΡ	1,910	-1,14%	7,30%
ΜΥΤΙΛ	41,600	2,46%	24,11%
ΛΑΜΔΑ	6,620	-1,63%	-9,44%
ΙΝΤΚΑ	3,070	0,00%	3,02%
ΕΛΧΑ	1,974	-6,45%	2,81%
ΑΛΦΑ	2,128	-3,27%	31,60%
ΜΠΕΛΑ	27,800	9,79%	8,76%
ΕΤΕ	9,294	-1,65%	21,33%
ΠΕΙΡ	4,909	-2,75%	27,51%
ΑΛΜΥ	5,080	3,04%	11,53%
ΕΥΡΩΒ	2,481	0,57%	11,26%
ΕΛΠΕ	7,625	-0,33%	0,86%
ΚΟΥΕΣ	6,320	1,94%	5,51%
ΠΛΑΚΡ	14,900	2,76%	3,47%
ΟΤΟΕΛ	11,340	-7,05%	11,39%
ΙΝΛΟΤ	1,040	0,00%	-0,76%
ΠΕΤΡΟ	8,660	-0,92%	5,87%
ΕΥΔΑΠ	5,810	-2,52%	-1,69%
ΙΚΤΙΝ	0,328	-7,74%	-2,09%
ΕΧΑΕ	5,260	-3,31%	16,63%
ΑΣΚΟ	3,450	-3,36%	23,66%
ΟΠΑΠ	19,570	6,76%	24,65%
ΜΟΗ	21,300	-3,53%	3,20%
ΟΛΘ	33,500	18,37%	49,55%
ΕΥΑΠΣ	3,300	-2,37%	2,48%
Akror	4,945	-4,90%	1,44%
ΔΕΗ	13,170	-4,63%	6,73%
ΟΛΠ	39,500	12,38%	31,67%
ΚΡΙ	15,240	-5,05%	1,60%
ΙΝΤΕΚ	6,280	-1,72%	5,72%
ΠΡΟΦ	5,530	7,59%	5,33%
ΕΛΙΝ	2,170	0,00%	-6,87%
ΜΟΤΟ	2,730	-3,19%	-1,44%
ΒΟΧΗΓΡ	5,700	-2,06%	23,91%
ΓΔ	1.698,18	0,77%	15,55%
FTSE 25	4.198,94	1,22%	17,60%
Τραπεζικός Δείκτης	1.563,96	-1,42%	21,61%

Πηγή: Καραμανώφ Χρηματοπιστηριακή